

Трофименко Володимир Анатолійович, кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри філософії Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого, м. Харків, Україна
ORCID ID: 0000-0003-2240-3727

ПРОФІЛАКТИКА ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ТА ІНОЗЕМНИХ ВЧЕНИХ (НА ПІДСТАВІ КОМПЛЯТИВНОГО МЕТОДУ)

Публікація присвячена розгляду наукових публікацій вітчизняних та іноземних науковців, об'єктом яких є профілактична діяльність. Аналіз публікацій дозволяє зробити висновок про те, що вітчизняні науковці переважно розглядають теоретичні аспекти профілактики, тоді як іноземні автори – практичні та прикладні питання, а одним з головних питань є взаємодія поліції та суспільства.

Ключові слова: профілактика, попередження злочинності, поліція, правоохоронна система.

Актуальність теми. Україна все більше інтегрується в європейську спільноту шляхом трансформації національного законодавства та зміни статусу державних органів влади. Правоохоронна система, зокрема Національна поліція, є певним лакмусовим папірцем таких змін з причини місця, яке вона займає в системі органів державної влади та її впливу на стан суспільного життя та громадського порядку в суспільстві.

Громадянське суспільство починає ставити перед Національною поліцією нові вимоги у зв'язку зі зміною вектора напрямку її діяльності. Якщо раніше це був державний озброєний орган державної влади, то сьогодні акцентується увага на тому, що це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству. Акцент мілітаризації змінено на службовий статус Національної поліції стосовно суспільства. Такий підхід розширює сферу її діяльності в бік цивільної, незбройної співпраці з громадянами. Однією зі складових цієї сфери є профілактична діяльність поліцейських органів з попередження злочинності. Тому актуальним залишається пошук сучасного розуміння профілактики, а також урахування досвіду наукових розробок науковців інших країн.

Стан останніх досліджень та публікацій. Профілактика як важлива сфера діяльності правоохоронної системи є популярним об'єктом наукових

розробок як в Україні, так і в інших країнах (країни Європи, Канада, США тощо). Але аналіз наукових розробок дозволяє побачити різницю в наукових підходах до розкриття її змісту.

Метою публікації є показати різницю в підходах вітчизняних та іноземних науковців до феномену профілактичної діяльності.

Виклад основного матеріалу. У нашій країні фактично відсутнє сучасне повне нормативне регулювання профілактичної діяльності Національної поліції України. Закон «Про Національну поліцію» [1] лише опосередковано згадує про таку функцію поліції, як профілактична в загальних нормах. Про окремі види профілактичної діяльності згадується в інших законах, дія яких поширюється на окремі прошарки населення [2; 3], існують і певні підзаконні акти [4], якими керуються окремі працівники поліції. Такий стан нормативної бази підтверджує і С. М. Школа, який пише, що «...законодавство в цій сфері недосконале, має значні прогалини, які потребують негайного усунення, оскільки це заважає повноцінно протидіяти правопорушенням демократичними й гуманними методами» [5, с. 131]. Тому такий стан нормативної бази визвав жваву дискусію вітчизняних науковців стосовно поняття та розуміння профілактики та інших питань.

Намагаючись дати поняття «профілактики», вітчизняні науковці намагаються дати її визначення як для окремих сфер правоохоронної діяльності, як приклад: «Профілактика злочинів під час виконання кримінальних покарань у пенітенціарних установах – це діяльність служб, яка спрямована на виявлення, усунення, нейтралізацію або блокування причин і умов пенітенціарної злочинності та злочинної поведінки» [6], так і безпосередньо загальне поняття профілактики.

Даючи загальне поняття профілактики, О. М. Ключев розглядає її як методологічно складне явище з таких причин: «По-перше, вона є багаторівневою системою заходів, що проводяться державними, недержавними органами та установами, громадськими формуваннями та окремими громадянами для мінімізації дії або нейтралізації причин, що породжують правопорушення або сприяють їх вчиненню. По-друге, профілактика правопорушень – це особливий вид соціального управління, що має за мету зниження інтенсивності процесів детермінації правопорушень, нейтралізацію дії її причин та умов для обмеження правопорушень до соціально прийняттого рівня. По-третє, вона є різноманітною за формами діяльністю, яка спрямована на пошук шляхів, засобів та інших можливостей ефективного впливу на правопорушення. По-четверте, профілактика правопорушень – це вплив держави, суспільства та їх інститутів на негативні сторони соціального буття з метою усунення, послаблення та нейтралізації причин вчинення протиправних дій та умов, що сприяли їм. По-п'яте, профілактика правопорушень є інтегро-

ваною, багаторівневою взаємодією та взаємозалежністю елементів системи, яка створена для здійснення функцій боротьби із протиправними вчинками» [7, с. 78]. В. І. Фелик намагається зрозуміти поняття профілактики через категорію «вид». Дослідивши цю категорію через Словник української мови, він дає таке поняття профілактики: «Говорячи про вид профілактичної діяльності Національної поліції, мається на увазі така завершена система дій, що реалізується з метою впливу на один і той же об'єкт, та виражається в певних формах» [8, с. 314]. Філологічним шляхом іде Я. С. Посохова, визначаючи синонімом терміна «профілактика» термін «попередження» [9, с. 106].

Найбільш повне та системне визначення поняття профілактики як функції Національної поліції дає С. М. Школа: «Одним з основних повноважень поліції є профілактика (превенція) правопорушень, що полягає в цілеспрямованій діяльності підрозділів і служб поліції з метою виявлення, усунення і зниження негативного впливу чинників, що зумовлюють учинення кримінальних і адміністративних правопорушень, формування позитивного середовища соціалізації й коригування поведінки осіб, схильних до вчинення правопорушень» [5, с. 130].

Надалі практично у всіх згаданих публікаціях їхні автори звертаються до розгляду та класифікації функцій, форм та видів профілактичної діяльності поліції в межах її компетенції. Таким чином, можна констатувати теоретичний акцент вітчизняних науковців стосовно дослідження профілактичної діяльності поліції.

Аналіз деяких джерел із наукометричної бази Web of Science дозволяє виокремити інший вектор зацікавленості іноземних науковців.

Канадський дослідник Дж. Ліндсей (Lindsay, 2003), не вдаючись у теоретичні засади розуміння профілактики, взагалі ставить під сумнів ефективність систематичних профілактичних дій. Позитивний результат профілактики – це завжди або удача, або щасливий випадок. Заради такої удачі мало хто буде ризикувати спокоєм мешканців чи своєю репутацією, стверджує автор. Самої ж профілактики мешканці побоюються іноді більше, ніж злочинності. Вона взагалі, на думку вченого, не завжди збігається з іншими поліцейськими функціями. Тому головна мета роботи поліції – попереджати погані речі [10].

Висловлює певний сумнів про здатність поліції займатися профілактичною діяльністю і колектив авторів у складі П. Краткоскі, Д. Дас, А. Верма (P. Kratcoski, D. Das, A. Verma, 2003). Причиною цього є нездатність поліції швидко підлаштовуватися під швидкоплинні суспільні зміни. Поліцейські організації та персонал є стійкими до змін, а профілактика сприймається як «соціальна робота». Тим більше поліцейські органи не готові відмовитися

від своєї насильницької функції на користь профілактичної. Це можливо лише за спеціальної перепідготовки поліціантів [11].

Деякі автори звертають увагу на те, що успішність профілактичної роботи прямо залежить від урахування локальних особливостей певних територій. Так, канадський вчений Курт Тейлор Грифіц (Griffiths) резюмує, що географічна ізоляція, соціальні проблеми та історія недовіри до поліції в поєднанні зі структурою, за допомогою якої надаються поліцейські послуги, створюють значні проблеми для розвитку та стійкості ініціатив із попередження злочинності. Однак унікальні умови життя північних громад Канади також дають можливість для створення партнерських відносин між поліцією та громадами, що ґрунтуються на взаємній довірі, які зможуть забезпечити основу для ефективних програм із попередження злочинності [12]. Про національні особливості пишуть угорські дослідники Ф. Банфі та І. Саркозі (Banfi, Sarkozy, 2003). В Угорщині, наголошують вони, зростає злочинність. Її попередження вимагає більш тісної співпраці зі співтовариством. Оскільки злочинність є, на їхню думку, локальною проблемою, вона вимагає локальної профілактики, а також розробки та реалізації місцевої стратегії. Охорона громадського порядку є найкращим підходом для підвищення ефективності поліції в досягненні цієї мети [13].

На об'єднанні зусиль поліції та всього суспільства наголошують канадські вчені Керрі Сандерс та Дебра Ланган (Sanders, Langan, 2019). Автори наголошують на необхідності сумісних заходів для забезпечення суспільства, тому зусилля по забезпеченню злочинності включають партнерство поліції з різноманітними громадськими організаціями та суспільними службами. Зовнішнім проявом такої партнерської взаємодії є складання Ситуаційних таблиць суспільства, які закріплюють певні управлінські заходи, що є технологіями соціального контролю. Указані технології перерозподіляють відповідальність за безпеку суспільства та зниження ризиків для суб'єктів. Самі таблиці не дозволяють поліції відсторонитися від безпекових дій [14]. Американський правник С. Лаб (Lab, 2003) пропонує не тільки об'єднати зусилля поліції та суспільства, а й зайняти поліцейським органам лідерські позиції в профілактичній діяльності. Посадові особи поліції повинні допомагати виявляти проблеми, заохочувати жителів та інших осіб до прийняття рішень для вирішення певних ситуацій, а також допомагати в оцінці цих зусиль. Замість того, щоб намагатися вирішити соціальні проблеми самостійно, поліція повинна співпрацювати з усіма колами суспільства, щоб зробити громади більш безпечними для проживання [15].

Підтримуючи тезу про взаємодію поліції та суспільства, сербський дослідник Е. Кесетович (Kesetovic, 2002) звертає увагу на імідж поліції. Якщо поліція охороняє та захищає лише невелику частину суспільства – забез-

печені прошарки – вона ніколи не зможе повністю виконувати свої функції, тим більше профілактичну. Переорієнтація та реформування поліцейських органів на демократичних принципах допоможе повернути довіру населення до правоохоронної системи, що, у свою чергу, дозволить більш ефективно попереджати злочинність [16].

Цікавим, на думку автора, є дослідження американських авторів Л. Рен, С. Чао, Н. Ловрич (Ren, Zhao, Lovrich, 2006). Вони звертають увагу на місце волонтерів у профілактиці злочинності. При пошуку добровільних помічників науковці вважають за необхідне враховувати демографічний показник (відсоткове співвідношення чоловіків і жінок), стан добросусідства у населених пунктах, різноманітність політичних поглядів. Найважливішим для добровільних помічників (волонтерів) статистичні дані показали демографічний показник, політичні погляди, незважаючи на їхню важливість, займають останнє місце при формуванні руху волонтерства на певних територіях [17].

Проведений аналіз публікацій іноземних науковців з тематики профілактики злочинності показує, наскільки різноманітне та широке коло проблем досліджується авторами стосовно профілактичної роботи, що ще раз доводить актуальність цих досліджень. Опрацювання профілактичної функції правоохоронної системи є необхідним як для розвинених країн, так і країн, демократія яких знаходиться на шляху становлення.

Висновки. Проведений аналіз наукових публікацій свідчить про різне ставлення вітчизняних та іноземних вчених до такого явища як профілактика (попередження) злочинності.

Вітчизняні науковці сперечаються на теоретичних теренах, намагаючись дати чітке визначення профілактики на тлі невеликої та неповної нормативної бази стосовно профілактичної діяльності. Національна наука ставить перед собою завдання напрацювати повно теоретичну базу розуміння профілактики як функції правоохоронної системи, Національної поліції зокрема.

Для іноземних науковців поняття, види та функції профілактики дані як апріорі. Вони не ставлять перед собою такої великої кількості теоретичних питань, а намагаються поставити та порекомендувати шляхи вирішення практичних, прикладних, щоденних проблем профілактики злочинності. Але, вирішуючи такі проблеми, іноземні вчені дуже часто піднімають і важливі теоретичні проблеми, як наприклад фактично однаковий страх перед злочинністю та її профілактикою. На думку автора, шлях іноземних науковців більш правильний з причини того, що на перше місце вони ставлять вирішення практичних проблем профілактичної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про Національну поліцію: Закон України № 580-VIII від 02.07.2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 03.12.2019).
2. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: Закон України № 264/94-ВР від 01.12.1994. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/264/94-вр> (дата звернення: 03.12.2019).
3. Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк: Закон України № 3160-VI від 17.03.2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3160-17> (дата звернення: 03.12.2019).
4. Інструкція з організації діяльності дільничних офіцерів поліції: Наказ МВС № 650 від 28.07.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1041-17> (дата звернення: 03.12.2019).
5. Школа С. М. Правові засади профілактичної роботи Національної поліції України. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2016. №3. С. 129–132.
6. Гула Л. Концептуальні підходи до визначення поняття та змісту профілактики (попередження) злочинів у кримінально-виконавчих установах. URL: http://ena.lp.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/ntb/44663/2018n894_Issue_18_Hula_L-Conceptual_going_near_determination_104-108.pdf?sequence=2&isAllowed=y (дата звернення: 04.12.2019).
7. Клюев О. М. Сутність і загальна характеристика профілактичної діяльності на місцевому рівні. *Форум права*. 2006. №2. С. 76–79.
8. Фелик В. І. Класифікація видів профілактичної діяльності Національної поліції України. *Форум права*. 2016. №4. С. 313–316.
9. Посохова Я. С. Превентивна діяльність поліцейських: психологічні особливості здійснення. *Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України*: матеріали III Міжнародної конференції (Харків, 24 травня 2018 року). Харків: ХНУВС, 2018. С. 106–109.
10. Lindsay J. The crime prevention continuum: A community policing perspective on crime prevention in Canada. *International Perspectives on Community Policing and Crime Prevention Conference* (The Hague, Netherlands, 2003). The Hague, 2003. P. 42–57.
11. Kratcoski P., Das D., Verma A. World perspective on crime prevention: A community policing approach. *International Perspectives on Community Policing and Crime Prevention Conference* (The Hague, Netherlands, 2003). The Hague, 2003. P. 224–241.
12. Griffiths C. T. Policing and community safety in northern Canadian communities: challenges and opportunities for crime prevention. *Crime prevention & community safety*. 2019. Vol. 3. №3. P. 246–266.
13. Banfi F., Sarkozi I. Crime prevention in Hungary: A community policing approach. *International Perspectives on Community Policing and Crime Prevention Conference* (The Hague, Netherlands, 2003). The Hague, 2003. P. 168–179.

14. Sanders B., Langan D. New public management and the extension of police control: community safety and security networks in Canada. *Policing & Society*. 2019. Vol. 29. №5. P. 566–578.
15. Lab S. Community policing as crime prevention in the United States. *International Perspectives on Community Policing and Crime Prevention Conference* (The Hague, Netherlands, 2003). The Hague, 2003. P. 3–13.
16. Kesetovic E. Police public relations in function of crime prevention. *4th Biennial International Conference on Policing in Central and Eastern* (Ljubljana, Slovenia, 2002). Ljubljana, 2002. P. 193–203.
17. Ren L., Zhao J., Lovrich N. Participation community crime prevention: who volunteers for police work? *Policing – an international journal of police strategies & management*. 2006. Vol. 29. №3. P. 464–481.

REFERENCES

1. Pro Natsional'nu politsiyu: Zakon Ukrayiny №580-VIII vid 02.07.2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (data zvernennya: 03.12.2019) [in Ukrainian].
2. Pro administratyvnyy nahlyad za osobamy, zvil'nenymy z mist' pozbavlennya voli: Zakon Ukrayiny №264/94-VR vid 01.12.1994. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/264/94-vr> (data zvernennya: 03.12.2019) [in Ukrainian].
3. Pro sotsial'nu adaptatsiyu osib, yaki vidbuvayut' chy vidbuly pokarannya u vydi obmezhenya voli abo pozbavlennya voli na pevnyy strok: Zakon Ukrayiny №3160-VI vid 17.03.2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3160-17> (data zvernennya: 03.12.2019) [in Ukrainian].
4. Instruktsiya z orhanizatsiyi diyal'nosti dil'nychnykh ofitseriv poltsiyi: Nakaz MVS №650 vid 28.07.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1041-17> (data zvernennya: 03.12.2019) [in Ukrainian].
5. Shkola S. M. Pravovi zasady profilaktychnoyi roboty Natsional'noyi politsiyi Ukrayiny. *Aktual'ni problemy vitchyznyanoyi yurysprudentsiyi*. 2016. №3. S. 129–132 [in Ukrainian].
6. Hula L. Kontseptual'ni pidkhody do vyznachennya ponyattya ta zmistu profilaktyky (poperedzhennya) zlochyniv u kryminal'no-vykonavchykh ustanovakh. URL: http://ena.lp.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/ntb/44663/2018n894_Issue_18_Hula_L-Conceptual_going_near_determination_104-108.pdf?sequence=2&isAllowed=y (data zvernennya: 04.12.2019 roku) [in Ukrainian].
7. Klyuyev O. M. Sutnist' i zahal'na kharakterystyka profilaktychnoyi diyal'nosti na mistsevomu rivni. *Forum prava*. 2006. №2. S. 76–79 [in Ukrainian].
8. Felyk V. I. Klasyfikatsiya vydiv profilaktychnoyi diyal'nosti Natsional'noyi politsiyi Ukrayiny. *Forum prava*. 2016. №4. S. 313–316 [in Ukrainian].
9. Posokhova YA. S. Preventyvna diyal'nist' politseys'kykh: psykholohichni osoblyvosti zdiysnennya. *Pidhotovka politseys'kykh v umovakh reformuvannya systemy MVS Ukrayiny: materialy III Mizhnarodnoyi konfrenetsiyi* (Kharkiv, 24 travnya 2018 roku). Kharkiv : KHNUVS, 2018. S. 106–109 [in Ukrainian].

10. Lindsey Dzh. Kontynuuum shchodo zapobihannya zlochynnosti: perspektyva politseys'kykh hromad shchodo zapobihannya zlochynnosti v Kanadi. *Mizhnarodna perspektyva konferentsiyi z pytan' politseys'koho spivrobotnytstva ta zapobihannya zlochynnosti* (Haaha, Niderlandy, 2003). Haaha, 2003. S. 42–57 [in English].
11. Kratcoski P., Das D., Verma A. Svitovyy pohlyad na zapobihannya zlochynnosti: pidkhdid hromads'koyi politsiyi. *Mizhnarodna perspektyva konferentsiyi z pytan' politseys'koho spivrobotnytstva ta zapobihannya zlochynnosti* (Haaha, Niderlandy, 2003). Haaha, 2003. S. 224–241 [in English].
12. Griffiths C. T. Politsiya ta bezpeka hromad u pivnichnykh rayonakh Kanady: vyklyky ta mozhlyvosti dlya zapobihannya zlochynnosti. *Profilaktyka zlochyniv ta bezpeka hromady*. 2019. T. 3. №3. S. 246–266 [in English].
13. Banfi F., Sarkozi I. Profilaktyka zlochynnosti v Uhorshchyni: pidkhdid do hromads'koyi diyal'nosti. *Mizhnarodna perspektyva konferentsiyi u sferi hromads'koho politseystva ta zapobihannya zlochynnosti* (Haaha, Niderlandy, 2003). Haaha, 2003. S. 168–179 [in English].
14. Sanders B., Lanhan D. Nove upravlinnya hromads'kisty ta rozshyrennya kontrolyu nad politsiyeyu: merezhi bezpeky ta bezpeky hromad u Kanadi. *Politsiya ta suspil'stvo*. 2019. Vyp. 29. №5. S. 566–578 [in English].
15. Laboratoriya S. Suspil'na politsiya yak zapobihannya zlochynnosti u SSHA. *Mizhnarodna perspektyva konferentsiyi u sferi hromads'koho politseystva ta zapobihannya zlochynnosti* (Haaha, Niderlandy, 2003). Haaha, 2003. S. 3–13 [in English].
16. Kesetovych E. Politseys'ki zv"yazky z hromads'kisty u funktsiyakh zapobihannya zlochynnosti. *4-a mizhnarodna konferentsiya z pytan' dvorichnoyi politsiyi v Tsentral'nomu ta Skhidnomu rehioni* (Lyublyana, Sloveniya, 2002). Lyublyana, 2002. S. 193–203 [in English].
17. Ren L., Chzhao Dzh., Lovrych N. Uchast' u zapobihanni zlochynnosti spil'noty: khto pratsyuye u volonterakh dlya politsiyi? *Politsiya – mizhnarodnyy zhurnal politseys'kykh stratehiy ta upravlinnya*. 2006. Vyp. 29. №3. S. 464–481 [in English].

Трофименко Владимир Анатольевич, кандидат юридических наук, доцент, доцент кафедры философии Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого, г. Харьков, Украина

ПРОФИЛАКТИКА КАК ОБЪЕКТ НАУЧНЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ ОТЕЧЕСТВЕННЫХ И ЗАРУБЕЖНЫХ УЧЕНЫХ (НА ОСНОВЕ КОМПИЛЯТИВНОГО МЕТОДА)

Публикация посвящена рассмотрению научных разработок отечественных и зарубежных ученых, объектом которых является профилактическая работа. Анализ этих работ позволяет сделать вывод о том, что отечественные авторы преимущественно рассматривают теоретические аспекты профилактики, тогда как

зарубежные ученые – практические и прикладные проблемы, а главным вопросом является взаимодействие полиции и общества.

Ключевые слова: профилактика, предупреждение преступности, полиция, правоохранительная система.

Trofymenko Volodymyr Anatolijovych, PhD in Legal Sciences, Assistant Professor, Department of Philosophy, Yaroslav Mudryi National Law University, Kharkiv, Ukraine

PREVENTION AS AN OBJECT OF SCIENTIFIC RESEARCH OF DOMESTIC AND FOREIGN SCIENTISTS (ON THE BASIS OF THE COMPILATION METHOD)

The actual value of the topic. *Ukraine is integrating more and more into the European community by transforming national legislation and changing the status of public authorities. The law enforcement system, in particular the National Police, is a litmus test for such changes because of the place it occupies in the system of public authorities and its influence on the state of public life and public order in society.*

Civil society is beginning to place new demands on the National Police in response to changes in the direction vector of its activities. Previously, it was a state armed body of state power, but today it is emphasized that it is the central body of executive power that serves society. The focus of militarization has been shifted to National Police functioning status in the community. This approach extends the scope of its activities towards civil, unarmed cooperation with citizens. One of the components of this area is the prevention of crime by the police authorities. Therefore, it is important to find a modern understanding of prevention, as well as to take into account the experience of scientific development by scientists from other countries.

The status of recent research and publications. *Prevention, as an important area of law enforcement system, is a popular subject for scientific development in Ukraine as well as in other countries (Europe, Canada, the USA, etc.). But analysis of scientific developments allows us to see the difference in scientific approaches to disclosing its content.*

The purpose of the publication *is to show the difference in the approaches of domestic and foreign scientists to the phenomenon of preventive activity.*

The outline of the main material. *The section provides examples of publications on crime prevention by domestic and foreign scientists. Orientation of domestic scientists towards theoretical issues is opposed pragmatic and practical problems that arise in the process of preventive activity, and that foreign scientists are trying to solve.*

Conclusion. *The analysis of scientific publications indicates of the different attitude of domestic and foreign scientists to such phenomenon as prevention (avoiding) of crime.*

Domestic scientists are arguing in the theoretical field, trying to give a clear definition of prevention on the background of a small and incomplete regulatory framework for

preventive activities. National science aims to develop a fully theoretical framework for understanding prevention as a function of the law enforcement system, the National Police in particular.

For foreign scientists the concepts, types and functions of prevention are given as a priori. They do not pose such a large number of theoretical questions, but try to pose and recommend ways of solving practical, applied, daily problems of crime prevention. But in solving such problems, foreign scientists very often raise important theoretical problems, such as, in fact, the same fear of crime and its prevention. According to the author, the approach of foreign scientists is more correct because they put solution of practical problems of preventive activity on the first place.

Keywords: *prevention, crime prevention, police, law enforcement system.*

